

ABERRIAREN MUGAK ABERRIA

AGURE ZAHARRA AGURE

AITA SEMEAK AITASEMEAK

ALDAPEKO ETA SUA AMAITZEAN ALDAPEKO

ARREN EZ BEDI ARREN

BAGARE BAGARE

BAKE MINA BAKE

BALE IHIZI BALE

BARATZE BAT BARATZE

BI URTXOEN KANTA BIURTXOEN

DE CAP TA DECAP

EKI EDER EKIEDER

EPERRA EPERRA

EUSKAL HERRIA ZUZENEAN AROSAKO

EUSKAL HERRIAN EUSKARAZ EHEZ

GOGOAREN BAITAN GOGOAREN

GOIZEAN GOIZ JEIKIRIK GOIZEAN

GORA TA GORA BETI GORATAGORA

HEMERETZI MENDE HEMERETZI

IDUZKI DENEAN IDUZKI

IKUSTEN DUZU GOIZEAN IKUSTEN

JOSEBA ELOSEGI JOSEBA

KONPOSTELAKO KONPOSTELAKO

LARROSA KOLOREZ

LAU TEILATU LAUTEILATU

LILI BAT LILIBAT

LORETXOA LORETXOA

MAITE ZAITUT MAITEZAITUT

MAITEAK GALDEGIN MAITEAK

NEVADAKO MENDIETAN NEVADAKO

NEVADARAT NEVADARAT

NON GERATZEN DEN NONGERATZEN

OI GU HEMEN OIGUHEMEN

OI KANTA BERRI OIKANTABERRI

TTIKI TTIKITIK TTIKI

XALBADORREN HERIOTZEAN XALBADORREN

XORIERI XORIERI

ZAZPIAK OIHAL BATETIK ZAZPIAK

Nire aberria lurra bezain zaharra da,
baina ez da lurra bakarrik;
haizeak bezala inguratzen nau eta
lotzen, askatzen nauelarik.

Nire aberria suaren antzekoa da,
beti bera, berria beti,
epeltzen nau kanpoan hotz dagoenean,
ta erretzen ere badaki.

Aberriaren mugak, euskararenak,
gure baitan daude gehienak;
euskara zabalduaz lau haizeetara
zabalago egiten gara.

Nire aberria harrizko herria da,
hitzezkoa eta hitzekoa,
altzairuzko txakolin, ardo zurezkoa
eta hondar anonimoa.

Nire aberria burdin bihurria da,
oroimenean arindua;
itsas laminen baten herdoilezko kantu,
etorkizunez fosildua.

Aberriaren mugak, euskararenak,
gure baitan daude gehienak;
euskara zabalduaz lau haizeetara
zabalago egiten gara.

FINI

Agure zahar batek zion bere etxe aurrean
goizean goiz lantokira irteten nintzanean :
Ez al dek, gazte, ikusten gure hesola zein dan?
Desegiten ez badugu, bertan galduko gera.

Baina guztiok batera saiatu hura botatzera,
usteltzen hasia dago-ta, laister eroriko da.

Hik bultza gogor hortikan,

ta bultza nik hemendikan,

ikusiko dek nola, nola, laister eroriko dan.

Baina denbora badoa, nekea zaigu hasi,
eskuak zartatu zaizkit eta indarrak utzi.
Usteltzen badago ere, karga badu oraindik,
berriz arnasa hartzeko esaigun elkarrekin:

Baina guztiok batera saiatu hura botatzera,
usteltzen hasia dago-ta, laister eroriko da.

Hik bultza gogor hortikan,

ta bultza nik hemendikan,

ikusiko dek nola, nola, laister eroriko dan.

Agure zaharra falta da gure etxe ondotik,
haize txar batek hartu ta eramana du hemendik.
Haur batzuk ikusten ditut eta, inguraturik,
aitona zaharraren kanta nahi diet erakutsi:

Baina guztiok batera saiatu hura botatzera,
usteltzen hasia dago-ta, laister eroriko da.

Hik bultza gogor hortikan,

ta bultza nik hemendikan,

ikusiko dek nola, nola, laister eroriko dan.

FINI

Aita-semeak tabernan daude,
ama-alabak jokoan. (2)

Berriz ikusi beharko dugu
behi gizena auzoan,
berriro ere ez da faltako
trapu zaharrik kakoan.

Aita-semeak tabernan daude,
ama-alabak jokoan. (2)

Eta lapurrek ohostu dute
guk gendukana etxean,
eta gu gaude erdi biluzik
beti inoren menpean.

Aita-semeak tabernan daude,
ama-alabak jokoan. (2)

Geurea dugu erru guztia,
geurea dugu osoan,
ez inori, ba, errua bota
Euskal Herria hiltzean.

Aita-semeak tabernan daude,
ama-alabak jokoan. (2)

Baina gaztea naiz eta daukat
etorkizuna eskuan,
ez zaigu hilko Euskal Herria
ni bizi naizen artean.

Aita-semeak tabernan daude,
ama-alabak jokoan. (2)

FINI

Aldapeko sagarraren
adarraren puntan
puntaren puntan
txoria zegoen kantari.

Xiru-liruli, xiru-liruli,
nork dantzatuko ote du
soinutxo hori ?

Sua amaitzean
hautsaren epelean
ilunaren arnasa
entzun ixilean

x3 FINI

Arren ez bedi galdu euskera

Gure Euskera eder maitea
galtzen gaur degu ikusten,
euskaldun onak harritzeko da
nola ez diran lotsatzen !
Larramendi-rik, Astarloa-rik
ez da gehiago aipatzen...
Ez da hutsegin haundiagorik
ondo badegu pentsatzen.

Galdu dirade ohitura onak,
galdua degu Euskera...
hola bagaude ehun urte barru
galdu da gure izena !
Erro, Aizkibel ziran bezala
erakusterik gaur ez da.
Gure Euskera... ai! galtzen bada
gu... euskaldunak ez gera !

Nola isildu eta barkatu ?
Etorkizunen kondairak
arrazoiakin esango digu :
nun dira zuen ohiturak ?
Damu dute bai... gaur euskaldunak
lotsa pixka bat dutenak,
aspaldi esan duten bezela
gizonik jakintsuenak.

Dala Parisen eta Londresen
jakintsu asko badira;
euskerazko liburu zaharren
ondoren ibiltzen dira...
Or da Luziano, printze ernaia,
orain guretar deguna,
euskerazale bikain bikaina,
jakintsuetan haundi dena.

Arren, ez bada galdu euskera,
nere anaia maiteak !
Galtzen badegu... galduak gera
gu eta gure semeak.
Beti euskaraz hitz egin, bada,
oro zahar (e)ta gazteak,
esan ez dedin denok gerala
euskaldun bihotzgabeak. **FINI**

BAGARE

Araban bagare,
Gipuzkun bagera
Ziberun bagire

ta Bizkaian bagara (bis),
baita ere Lapurdi ta Nafarran.

Guztiok gara euskaldun,
guztiok anaiak gara
nahiz eta hitz ezberdinez,
bat bera dugu hizkera. (bis)

Araban bagare,
Gipuzkun bagera
Ziberun bagire
ta Bizkaian bagara (bis),
baita ere Lapurdi ta Nafarran.

Herri bat dugu osatzen
eta gure zabarkeriz
ez daigun utzi
hondatzen.

Bagare, bagera,
bagire, bagara,
euskera azkartzeko
oraintxe dugu aukera.

Bagare, bagera,
bagire, bagara
Euskadi askatzeko
oraintxe dugu aukera.

Arabian bagare,
Gipuzkun bagera
Ziberun bagire
ta Bizkaian bagara (bis),
baita ere Lapurdi ta Nafarran.

FINI

BAKE MINA

(Hitzak: Peio Ospital)

(Musika: Irlandar herrikoia)

Gizadiak maite-mina,
Izadiak arreta-mina,
Etorkinak herri-mina,
Herri umek bake-mina.

Laborari ta langile,
Sinestedun ta bilatzaile,
Bidez-bide, kalez-kale,
Izan gaiten bakegile.

Zatiketak etsipena,
Elkarketak itxaropena,
Gorrotoak pairamena,
Barkamenak askapena.

Solasbide, elkarbide,
Maitabide ta askabide,
Zuzenbide, bakebide,
Oro dire zorionbide.

FINI

BALE IHIZI

Ni itsas xoria banintz,
iparreko izotz lurretarat
joan nintaike hegaldaka
bale itsu gizenen ondotik.

Itsasoa harro dago,
haizea oro txarrean,
eta gu ezin kontsola,
etxe goxoa gogoan harturik.

Zoin asto izan behar den
Hala guziz miserian bizi
Untzirat iragaiteko
Bale bakantiaren hiltzaile
Sos poxika batengatik
Zonbat arriskurik ez den
Ur untzia uzkailirik
Buztan hasarretuak leherturik

Lana gustokoa zaio
arrantzale gai den gazteari,
bainan ikaretan dago
bale basa hurbiltzen denean.
Lot lanari, erna gaiten,
dio kapitaina jaunak.
Marinela eri dago
gorputz arimak errotik daldaran.

Borroka hasten denean
uhain zoroak jauzian gora.

Aberea zaurituta
odol basa zurrutan dario.

Oligo hexur partea,
sos guttirekin saritzat.

Moltsa arin itzultzen da
gaztea Ziburuko tabernarat. FINI

BARATZE BAT

Hau da egün ederra,
mila xori(e)k kanta
ziauri en'erregina
besuak zuri dititzüt para.

Baratze bat nahi deizüt egin
amets segretüenekilan
liliak egün jauntsi ederrenetan
mila kolorez dantzan bihotzetan.

Gaü beltz ta sakonetik
elkitzen nüzü hoztürik
bihotza hain tristerik
zütaz hainen berantetsitürik.

Baratze bat nahi deizüt egin
amets segretüenekilan
liliak egün jauntsi ederrenetan
mila kolorez dantzan bihotzetan.

Karroosa bat hor dügü
kanpuan gure haidürü
ez gal haboro denbora
hiskor beitago amodiua.

Baratze bat nahi deizüt egin
amets segretüenekilan
liliak egün jauntsi ederrenetan
mila kolorez dantzan bihotzetan.

Maitarzün berriari
ilargiak dü argi
emanen deikü aski
gük alkar maita dezagün beti.

Baratze bat nahi deizüt egin
amets segretüenekilan
liliak egün jauntsi ederrenetan
mila kolorez dantzaz bihotzetan.

FINI

Haize hegoak hurbiltzen ditu
mendi urdinak bixtara
Amodioak bihotz kartsuak
biltzen tu elgarretara
Uztaritzeko zeru pollitan
xori airosak badira
Bi urtxo ergel nahi ditugu
hemen lumatu gostura

Haitzondo baten itzal freskoa
zer lekua pausatzeko
Aitamen eta bertzen ixilik
elgarrez agradatzeko
Kapito Harrin biltzar ederrak
egin dira lehenago
Hain amultsurik ez da sekulan
itzal hortan ikusiko

Urtxo urdinak urtxo beltxari
muxu eta amodio

Beltxak ordainez urdinoari
halabiz erraiten dio

Bainan auzotik hustu on batek
berexten ditu adio

Adio eta biak nigarrez
ihes doatzi aiaio !

Neska zirtzila desohorea
ekarri duzu etxera
Huna bi talo eta zoazi
afaldu gabe ohera
Amaren hitzak karrikan gaindi
jin zaizkigu beharrira
Mari mutiko arin horiek
hola hoztu behar dira

Manexi aldiz aitak diozka
galtzak berotu handizki
Mizpira salda zer tisana den
gizagaixoak badaki
Xito ausarta hago kaiolan
lumatu arte zuhurki
Aitak bazakik kaiola hori
noiz behar dauian ideki

Euskal Herriko jende leialak
egin beza pentsamendu,
Gure omena behar dugula
gora eta garbi zaindu.
Aiten errana segi dezagun
zahar-gaztek ponduz pondu
Amodioak, ez goiz ez berant,
bere sasoina behar du. FINI

Sèi un país e ua flor

(E ua flor, e ua flor)

Que l'aperam la de l'amor

(La de l'amor, la de l'amor)

Haut Peiròt, vam caminar,

vam caminar

De cap tà l'immortèla

Haut Peiròt, vam caminar,

vam caminar

Lo país vam cercar

Au som deu malh,

que ia ua lutz

(Que ia ua lutz, que ia ua lutz)

Qu'i cau guardar

los uelhs dessus

(Los uelhs dessus, los uelhs dessus)

Haut Peiròt, vam caminar,

vam caminar

De cap tà l'immortèla

Haut Peiròt, vam caminar,

vam caminar

Lo país vam cercar

Que'ns cau traucar

tot lo segàs

(Tot lo segàs, tot lo segàs)

Tà ns'arrapar,

sonque las mans

(Sonque las mans, sonque las mans)

Haut Peiròt, vam caminar,

vam caminar

De cap tà l'immortèla

Haut Peiròt, vam caminar,

vam caminar

Lo país vam cercar

Lhèu veiram pas

jamei la fin

(Jamei la fin, jamei la fin)

La libertat

qu'ei lo camin

(Qu'ei lo camin, qu'ei lo camin)

Haut Peiròt, vam caminar,

vam caminar

De cap tà l'immortèla

Haut Peiròt, vam caminar,

vam caminar

Lo país vam cercar

Après lo malh,
un aute malh
(Un aute malh, un aute malh)
Après la lutz,
ua auta lutz
(Ua auta lutz, ua auta lutz)

Refrain lentement puis accéléré 6 fois

Haut Peiròt, vam caminar, vam caminar

De cap tà l'immortèla

Haut Peiròt, vam caminar, vam caminar

Lo país vam cercar

FINI

1 Udazkenean mendiak
urtxoen eho tokiak
sare'ta ihizlariak
alde guzitan gordeak
berdin ditugu etsaiak
gordagian jarriak
gure seme ta alaben...
oi ebasleak

Eki eder sutan bero
euskaldun bihotzak oro
gudukari diten gero
bilaka gau egunero (bis)

2 Su pindarraren indarrak
duelarik sortzen su garra
preso ezarri gatura
nola den amorratua
berdin dira euskaldunak
gizonik hoberenak
baina agertzen zimizta...
ziztatu eta.

Eki eder sutan bero
euskaldun bihotzak oro
gudukari diten gero
bilaka gau egunero (bis)

3 Bururatu da guretzat
ilusionen denbora
jaun haundi bat Parisetik
jinen zela salbatzera
nunbaiteko zeruetan
balin bada jainkorik
guk ez dugu sinetsiko...
nagusi denik

Eki eder sutan bero
euskaldun bihotzak oro
gudukari diten gero
bilaka gau egunero (bis)

4 Gizon enganatzailea,
itxuraz baita zintzoa,
aberatsekin dabila,
ederra dauka mintzoa;
harek du deliberatzen
gure ongia zer den;
guk azala, harek mami
daukula jaten

Eki eder sutan bero
euskaldun bihotzak oro
gudukari diten gero
bilaka gau egunero (bis)

FINI

EPERRA

Eperrak baditizü bere bi hegalak
bai eta bürün gainin kokarda eijer bat
zük ere balinbazünü gaztetarzün eijer bat
neskatilen gogatzeko bilo holli pollit bat.

Amorosak behar lüke izan lotsa gabe
giaz ebiltia ez üken herabe
egünaz ebiltia desohore leike
txoriak ere oro haier soz dirade.

Ebili izan nüzü gaiaz eta beti
eia atzamanen nianez lili eijer hori.
Azkenian atzaman düt oi bena tristeki
lumarik eijerrena beitzaiio erori.

Mündian ez da nihur penarik gabe bizi
Nik ere badit aski hoitan segurki
Nik desiratzen nizün ezkuntzia zurekin
Bena ene aitak eztü entzün nahi hori

Zure aitak zer lüke eni erraiteko
Ala enitzaio aski haren ofizioko
Ala zü soberaxe zitzaio enetako
Printzerik ez ahal da orai zuenganako

FINI

Arrosako zolan kantu zirimolan,
nahiz eta telebistan ez gaituzten modan,
euskararen garra, lokarri azkarra,
gau ilun honetako gure artizarra

zazpiehun langilez, sutsu ta ekilez,
oraina ta geroa ez ditaizke berez,
kontzertu honen bidez, musika ez tiez,
euskal izen ta izana, betikotz bat bitez

Koka ta hanburgesa, euskaldun baldresa
gustua galtzea ere zer dugun errexa
Kendu nahi digute bihotz ta bertute,
izaki klonikoak egin nahi gaituzte

jo dezagun bada, goraki aldaba
multinazional hoién herria ez gara,
bretoi ta korsikar, kanak ta okzitandar
nor bedera izaiteko har dezagun indar!

Munduko herrien ta irrati librean
bilgune goxoa guk dugu urtero hemen
uhainen ildoan, asmoak geroan,
elkarren ezagutza daukagu gogoan

munduko erronkak, herrien borroka,
bildu gara hausteko zapalkuntzen sokak,
dantza ta irria, kantuz ilargia,
gau hontan zoriontsu da Euskal Herria.

FINI

Euskal Herrian euskaraz
nahi dugu hitz eta jolas,
lan eta bizi euskaraz eta
hortara goaz,
bada garaia noizbait dezagun
guda hori gal edo irabaz.

Zabal bideak eta aireak
gure hizkuntzak har dezan arnas,
bada garaia noizbait dezagun
guda hori gal edo irabaz.

X2

Euskal Herrian euskaraz
hitz egiterik ez bada,
bota dezagun demokrazia
zerri-askara
geure arima hiltzen uzteko
bezain odol galduak ez gara.

Hizkuntza gabe esaidazue
nola irtengo naizen plazara,
geure arima hiltzen uzteko
bezain odol galduak ez gara.

X2

Euskal herri euskalduna
irabazteko eguna,
pazientzia erre aurretik
behar duguna;
ez al dakizu euskara dela
euskaldun egiten gaituena ?

Zer Euskal Herri litzake bere
hizkuntza ere galtzen duena ?

Ez al dakizu euskara dela
euskaldun egiten gaituena ?

X2

FINI

Gogoaren baitan :

Erabaki nuen, tinko ta fermuki,
Ez zitzaidala gertatuko,
Maitasun saretan ez nintzela berriz
Uste gabeen eroriko.

Bi begi izpitsu, irripar ezti bat
Izan dira nere galtzaile,
Geroztik hor nabil arantzetan dantzan,
Ezinezko amets sortzaile.

Zu hor zaude, dantzan, jauzitan,
Zer debru bada pasatzen zait gogoaren baitan
(bis)

Urrezko txanpon bat eman gogo nuke
Sorgin bat bilaka banedi,
Ezina egikor aldatzeko aina
Gezurra bihurtzeko egi.

Zer den ona edo zer ote den txarra
Jakin beharko nukelarik
Sumendi gainean erretzen ari naiz
Ba al dago irtenbiderik ?

Zu hor zaude, dantzan, jauzitan,
Zer debru bada pasatzen zait gogoaren baitan
(bis).

Geroak zer dakar, ez dut pentsatu nahi,

Uneak nahi ditut bizi.

Lau egun dira ta bi omen lañotsu

Galtzera ez ditut nahi utzi.

Hitzaren jokoan, itxura emanaz,
Gorde nahiko nuke dena.
Biluzia nauzu izan zarelako,
Egoera hunen sormena.

Zu hor zaude, dantzan, jauzitan,
Zer debru bada pasatzen zait gogoaren
baitan.(bis)

Pasatzen zait gogoarenbaitan (bis)

FINI

Goizean, goiz jeikirik,
argia gaberik,
urera joan ninduzun,
pegarra harturik.
Lai lara larai

Jaun xapeldun gazte bat
jin zautan ondotik,
heia nahi nuenez
urera lagunik.
Lai lara larai

Nik ez nuela nahi
urera lagunik,
aita beha zagola
salako leihotik...
Lai lara larai

Aita beha zagola,
ezetz errangatik,
pegarra joan zerautan,
besotik harturik.
Lai lara larai

Urera ginenian,
biak buruz buru
galdegin zautan ere
"zonbat urte tutzu?".
Lai lara larai

Hamasei... hamazazpi,
orain'ez konplitu:
zurekin ezkontzeko
gaztexegi nuzu.
Lai lara larai

Etxerat itzultzeko,
nik dutan beldurra,
ez jakin nola pentsa
amari gezurra !
Lai lara larai

Neskatxa, nahi duzu,
nik erakuts zuri,
etxerat etortzean
zer erran amari ?
Lai lara larai

Urtxo xuri pollit bat,
gauaz dabilana,
hark ura zikindurik
egotu naiz, ama.
Lai lara larai

Dakigunaz geroztik
zer erran amari,
dugun pegarra pausa,
gaitezen liberti
Gaitezen liberti

FINI

GORA TA GORA BETI

Gora ta gora beti, haik gora Lapurdi

Euskerak bizi gaitu eta bizi bedi.

Gorantza doa agudo kapitala

eta Lapurdi beti dago apala,

aldrebesturik dago mundu zitala,

konformatzen ez bagara

ze pekatu mortala

**Gora ta gora beti, haik gora Lapurdi
Euskerak bizi gaitu eta bizi bedi.**

Gurea ez da bizi-modu normala
lurra lantzeko aitzurra eta pala,
lanaren truke kobratzen erreala.

Benetan da miserable
euskaldunon jornala.

**Gora ta gora beti, haik gora Lapurdi
Euskerak bizi gaitu eta bizi bedi.**

Munduan ezin bizi daiteke hala,
merkatuetan dena gora doala,
etxera eta zopa guztiz argala,
kriseiluen oiloa
ez da postre formala.

**Gora ta gora beti, haik gora Lapurdi
Euskerak bizi gaitu eta bizi bedi.**

Obrero eta nekazari leiala,
zuena ez da errenta liberala.
Diru zikinak putre motzak bezala
botatzen dizu gainera
hortxe bere itzala.

**Gora ta gora beti, haik gora Lapurdi
Euskerak bizi gaitu eta bizi bedi.**

Jabeek dute kontzientzi zabala,
kakaztu dute gure lurren azala,
baina Lapurdi ez da hain zerbitzala;

Burruka garbian dago
hori da printzipala.

Gora ta gora beti, haik gora Lapurdi
Euskerak bizi gaitu eta bizi bedi.

FINI

1. Hemeretzi mende ta erdi du jadanik,
Jesu Kristo lurretik, zerurat iganik,
Bertsu berriak aurten, kantatzen ditut nik,
Euskal Herri maiteak, gogorat emanik.

2. Aspaldian gogoan, bainuen desira,
Larrun mendi gainea, aurten izan gira,
Xoraturikan egon handikan begira,
Euskal Herrian toki ederrak baitira.

3. Ageri da Nabarra eta Gipuzkoa,
Handik landa Lapurdi paregabekoa,
Gero Baxenabarre eta Xiberoa,
Urrunak gordetzen du gaineratikoa.

4. Itsasoan xalupak dabilta arraintzan,
Ainitz gizon lurrean ari laborantzan,
Mendietan ere gau egun artzaintzan,
Horra Euskal Herrian zer gisaz gabiltzan.

5. *Grazia eske nago Ama Birjinari,
Jar zaitte zerutikan ororen gidari,
Emaguzu bakea mundu guziari,
Zabal zazu fedea Euskal Herriari.*

6. Bertsu hauk eman ditut Lapurdi maitian,
Larrun mendi gainian hotelño batian,
Berriz etorriko naiz lagunen artian,
Jainkoak plazer badu heldu den urtian.

FINI

Iduzki denean, zoin den eder itzala
Maitia, mintzo zira, plazer duzun bezala
egiten duzula mila disimula, inorant zirela
erraiten duzula bertzetaik naizela,
faltsuki mintzo zira.

Zazpi urtez beti jarraiki zait ondotik,
erraiten zaundala, ez dut bertze maiterik
hitzer fidaturik nago tronpaturik,
gaixoa tristerik; ez dut eiten lorik,
ez jan-edan onik, maitia zuregatik.

Oi ! ene maitia, nik ere zuregatik,
pasatzen dizut nik zonbeit sabeleko min,
ezkonduz zurekin, samur ait'amekin
behar nindeite jin, ez dakit zer egin,
ez eta nola jin, nik neure etxekoekin.

Oi ! ene maitia, nun duzu izpirituia,
fediaren jabe aita deraukazuia ?
Atxikazu fedia, maita bertutia,
libra kontzientzia, munduko bizia
labur da, maitia, ez zaitela kanbia !

FINI

IKUSTEN DUZU GOIZEAN

(Nere etxea edo laboraria)

Ikusten duzu goizean,
argia hasten denean,
menditto baten gainean :
etxe ttipitto aintzin xuri bat
lau haitzondoren erdian,
xakur xuri bat atean,
iturriño bat aldean,
han bizi naiz ni bakean.

Nahiz ez den gaztelua
maite dut nik sorlekua,
aiten aitek hautatua.
Etxetik kanpo zait iduritzen
nonbeit naizela galdua
nola han bainaiz sortua,
han utziko dut mundua,
galtzen ez badut zentzua.

Etxean ditut nereak,
akilo, aitzur, goldeak,
uztarri eta hedeak.

Jazko bihiez ditut oraino,
Zoko guziak beteak.

Nola iragan urteak
emaiten badu bertzeak,
ez gaitu hilen goseak.

Landako hirur behiak,
Esnez hanpatu ditiak,
Ahatxe eta ergiak,
Bi idi handi, kopeta zuri,
Bizkar beltz, adar handiak,
Zikiro, bildots guriak,
Ahuntzak eta ardiak,
Nereak dire guziak.

Ez da munduan gizonik,
Erregerik, ez printzerik,
Ni bezain urosa denik ;
Badut andrea, badut semea,
Badut alaba ere nik ;
Osasun ona batetik,
Ontasun aski bertzetik ;
Zer behar dut gehiago nik ?

Goizean hasiz lanean,
Arratsa heldu denean,
Nagusi naiz mahainean
Giristino bat ona dut hartu
Nik emaztea hartzean
Ez du mehe egunean
Sartuko uste gabean
Xingar hezurrik eltzean.

Piarres nere semea
Nahiz oraino gaztea
Da mutiko bat ernea
Goizean goizik bazken erdira
Badarama artaldea
Segituz ene bidea,
Nola baitu egitea,
Ez du galduko etxea.

Ene alaba Kattalin,
Bere hameka urtekin,
Ongi doha amarekin
Begiak ditu, amak bezala,
Zeru sola bezain urdin
Uste dut denborarekin,
Oraiko itxurarekin,
Andre on bat dion egin.

Ez dugu behar lurrian,
Ongi bizirik etxean,
Utziz laguna gosean
Ez du beharrak sekulan jotzen
Gure etxeko atean,
Nun ez duen mahainean,
Otruntza ordu denean.
Leku bat gure artean.

Ene andrea Maria,
Ez da andre bat handia
Bainan andre bat garbia
Irri batentzat badut etxean
Nik behar dudan guzia
Gald'egiten dut grazia,
Dudan bezala hasia,
Akabatzeko bizia.

FINI

Lotuz aire zaharrari
dugun kanta pertsu berri
joseba elosegiri x3
gizon miresgarriari

Ene haur eta ahaide
baita euskaldun haurride
zonbait zaituztedan maite x3
nehoiz nehork ez dakite

Adios mendi ederrak
oihan ta itsas bazterrak
adios Donostiarrak x3
jauntziren ditut su-garrak

Arras triste da bizia
askatasunik gabia
herriarentzat hiltzia x3
nuen nik neure lehia

Donostiko medikiak
erien sendatzailiak
utz otoi ene zauriak x3
dagoden oroitgarriak

ni hiltzen baniz huntarik
ez otoi egin nigarrik
ez baitut nigar beharrik x3
ez baitut jarraikilerik

FINI

Konpostelako bidean

Konpostelan egon nintzen

Lehengo udan erromes

Noizbait iritsiko nintzen

Joan izan banintz oinez

Arribatu nintzeneko
zain neukan Maruxiña
A zer serora pareta
Bera 'ta lehengusina !

Lagun biak hasi ziren
Gora Euskadi oihuka
Ni Biba Galizia Ceibe
Malkoak ezin xuka

Matxinada zabaldu zen
Tabernarik taberna
Fraga eta bere fragatak
Beldurtzeko galerna !

Santuari ez nion nik
Ez kaixo ez adio:
Compostelaraino gabe
Astiarran Santio !

Nahiz gaita jotzen ez jakin
Sentitzen naiz gallego
Herritasuna noiz behinka
Aldatzerik balego !

FINI

Larrosa kolorez jantzia

Beti dezu irria zure ezpainetan

Agertu zure xarma fina

Polita arina besarkatzean

Makurtu zure aurpegi ederra

Lotsati xamarra muxu ematean

Eskaintzen didazu batera

Biok jolastea nik abestean

Larrosa kolorez jantzia

Larrosa kolorez jantzia

Zu zera neretzat bizia

Zu zera argia zeru urdinean

Larrosa kolorez jantzia

Larrosa kolorez jantzia

Zu zera nere beste erdia

Hauxe da egia geure artean

Zure begi eder ilunak
Dira gaur hiztunak kantu honetan
Na'i ditut preso eramateko
Neureak izateko nik bihotzean
Sakonki maite zaitut neska
Aldatzerik ez da inolaz ere
Eskaintzen dizudan muxua
Besarka(da) estuak zuretzat dire

Larrosa kolorez jantzia

Larrosa kolorez jantzia

Zu zera neretzat bizia

Zu zera argia zeru urdinean

Larrosa kolorez jantzia

Larrosa kolorez jantzia

Zu zera nere best' erdia

Hauxe da egia geure artean

Larrosa kolorez jantzia

Larrosa kolorez jantzia

Zu zera neretzat bizia

Zu zera argia zer' urdinean

Larrosa kolorez jantzia

Larrosa kolorez jantzia

Zu zera nere best' erdia

Hauxe da egia geure artean FINI

LAU TEILATU

1

Hemen gaude
ta poztutzen naiz
ta ziur zure aita ere bai
ta zer ondo... zelan dijua
zure bufanda txuria.

Lau teilatut gainian ilargia erdian eta zu
goruntz begira,
zure keia eskuetan putzara batekin... putz !
Neregana etorriko da
ta berriz izango gara
zoriontsu
edozein herriko jaixetan.

Goxo-goxo kanta eginazu
Benitoren Maria Solt.
Negarrik ez,
txuri zaude ta malkoak
zure kolorea kentzen dute.

Lau teilatatu gainian ilargia erdian eta zu
goruntz begira,
zure keia eskuetan putzara batekin... putz !
Neregana etorriko da
ta berriz izango gara
zoriontsu
edozein herriko jaixetan.

Felix, felix bihar
berriz egongo gara
txanpain apur batekin
diru gabe baina
izarrak gurekin daude,
piano baten soinuaz.

Lau teilatatu gainian ilargia erdian eta zu
goruntz begira,
zure keia eskuetan putzara batekin... putz !
Neregana etorriko da
ta berriz izango gara
zoriontsu
edozein herriko jaixetan. FINI

LILI BAT IKUSI DUT

Lili bat ikusi dut baratze batean,
Desiratzen bainuke nere sahetsean ;
Lorea ez du galtzen , udan ez neguan,
Haren parerik ez da bertze bat munduan !

Deliberatu nuen gau batez joaitea
Lili arraro haren eskura hartzera ;
Ez bainuen pentsatzen beiratzen zutela !
Gau hartan uste nuen , han galtzen nintzela.

Etsenplu bat nahi dut eman guziera,
Eta partikulazki jende gazteari:
Gauaz ibiltzen dena ez da zuhur ari ;
Ni begiraturen naiz, eskerrak Jaunari !

FINI

Mendian larrartean
aurkitzen da loretxo bat
aurrean umetxo bat
loretxoari begira.

Loreak esan nahi dio
umetxo aska nazazu,
jaio naiz libre izateko
ta ez loturik egoteko.

Umetxoak ikusirik
lorea ezin bizirik
arantzak kendu nahi dizkio
bizi berri bat eman,
orduan izango baitu
indarra eta kemena
orduan emango baitu
ugari bere fruitua.(X2)

Mendian larrartean
aurkitzen da loretxo bat
aurrean umetxo bat
loretxoari begira.

Loreak esan nahi dio
umetxo aska nazazu,
jaio naiz libre izateko
ta ez loturik egoteko.

Umetxoak ikusirik
lorea ezin bizirik
arantzak kendu nahi dizkio
bizi berri bat eman,
orduan izango baitu
indarra eta kemena
orduan emango baitu
ugari bere fruitua. (X2) FINI

Koloretako ametsak
esna nagoenean
eta ezin loak hartu
gaua iristen denean.
Saltoka hasita hegan
egiteko gogoa,
nire bihotza taupaka
aire ertzera doa.

Elkarrekin hankaz gora
buruz behera jartzean,
tunelean sartu eta
irrintzika hastean,
bitxiloreekin pultsera
egin dizudanean,
begietara begira
hauxe nahi dizut esan:

**Maite zaitut,
maite- maite zaitut;
pila, pila, pila patata tortilla!
Maite zaitut. Maite-maite zaitut,
ilargiraino_eta buelta maite zaitut**

Begietako dirdira,
irribarrea ahoan,
ezin ditut ezkutatu
zu ikusterakoan;
hanka eta eskuetan,
gorputzean, dardara;
nire bihotza taupaka
aire ertzera doa.

Elkarrekin ortzadarra
margotu dugunean,
ispiluan nire izena
idatzi duzunean,
irratia piztu eta
doinu hau entzutean,
begietara begira
haxe nahi dizut esan:

**Maite zaitut,
maite- maite zaitut;
pila, pila, pila patata tortilla!
Maite zaitut. Maite-maite zaitut,
ilargiraino_eta buelta maite zaitut**

FINI

Maitiak galdegin zautan
pollit nintzanez
pollit, pollit nintzela baina,
larrua beltz, larrua beltz.

Maitiak galdegin zautan
premu nintzanez
premu, premu nintzela baina,
etxerik ez, etxerik ez.

Maitiak galdegin zautan
moltsa banuenez,
moltsa, moltsa banuela baina,
dirurik ez, dirurik ez.

Maitiak galdegin zautan
lanean nakienez
lanean, lanean nakiela baina,
gogorik ez, gogorik ez.

Gaixoa hil behar dugu
gu biek gosez
gosez, gosez ez naski bainan,
elkar maitez, elkar maitez!

FINI

Nevadako mendietan zazpi urte pasaturik
Sor lekura etorri naiz xede frango han harturik
Behar dut garazin bildu espos lagun hartu eta
Agur agur Donibane agur ene sor lekua

Aingeru bat ikusi dut Donianeko merkatuan

Gaxuxa bezen pollittik ez da bertze bat
munduan

Egun batez erran nion esperantza bihotzean

Elgarrekin ezkont gaiten uros izaiteko munduan

Arrapostua eman zautan leihotik
Gaixo Battitta zoazi laster hemendik
Gaztexgo nuzu zurekin ezkontzeko
Bainan maitia ez zaitut ahantziko

Gaxuxa maitia esker mila
Banoa bihotza alegera
Ohantze ttiki bat egin eta
Etorriko nauzu zure bila

Lai lai la la FINI

Nevadarat joan nintzan
dirurikan gabe,
handik itzultzekotan, maitia
bost miliunen jabe

Ai, ai, ai, ai, ai!
amentsaren lana,
ait'amen erranetarik barna
ibili bagina...

Urteak joan ziren
on ta txar nahaste,
gure fortuna heiekin
eta denak berriz haste

Ai, ai, ai, ai, ai !...
amentsaren lana,
ait' amen erranetarik barna
ibili bagina...

Begiak zorrotz eta
memorioa argi,
ez den, ez den tokian, maitia
aztaparrak garbi

Ai, ai, ai, ai, ai !...
amentsaren lana,
ait' amen erranetarik barna
ibili bagina...

Moltsa arin dut bairan
aberats gogoa,
nere fortuna zare, maitia
nere sosegua

Ai, ai, ai, ai, ai !...
amentsaren lana,
ait' amen erranetarik barna
ibili bagina...

FINI

NON GERATZEN DEN DENBORA

Mikel Urdangarin

Gure baitango lurraldeetan
non geratzen den denbora
non ez dagoen arnas biderik
non ez goazen inora
non oihukatzen hurbiltzen garen
erraldoiaren ondora
igo nazazu nire mendira
zure gailurretik gora.

Egunez zu bizitzera
arimak zenbatzera
lotan nabigatzera
elur gazietan.

Igo nazazu nire mendira
aurki dezadan bidea
askatu nadin zure loturaz
behar dezadan airea
ez nadin izan jainko lurtiarra
bai ezinen bidaidea
igo nazazu nire mendira
zu ez baitzara nirea.

Egunez zu bizitzera
azken mugen ertzer
lainoen agurtzera
elur gazietan. FINI

OI GU HEMEN

Oi gu hemen
bidean galduak (X3)
heriotz minez.

Gizonen itzala luzea
negarrez, haizea gauean
arbolak, erroak airean
heriotza da.

Oi gu hemen
bidean galduak (X3)
heriotz minez.

Pobreak kalean bilutsik
barnea esperantzik gabe
doinua, basoko tristura
ilunabarrez.

Oi gu hemen
bidean galduak (X3)
heriotz minez.

Nundikan ezinaren mina
zergatik errekan iluna
egurra, kolpeka landua
bide hustuak.

Oi gu hemen
bidean galduak (X3)
heriotz minez.

FINI

OI KANTA BERRI

Oi kanta berri ixilik nago
orain duela aspaldi,
zuretzat nuen kar bero hura
suntsitu ez da dirudi.

Beste lanetan iragan ditut
ainitz egun ta gaualdi,
bainan oraino ez dut ukatu
euskara ez ta Euskadi.

Oi kanta berri bihotzetikan
ezpainera jalia,
euskal airean bidaltzen zaitut,
zu neure mezularia.
Jenden artean izatu banaiz
beresle samurlaria,
izan zaitte zu ene partetik
bakezale den xoria.

Oi kanta berri izan zaite zu
anai arteko zubia
batasunetik libertatera
gidatzen duen bidea.
Kartzelan den abertzaleari
emozu doi bat argia
etsiturikan den bihotzari
esperantza ur bizia.

Oi kanta berri gure herriak
behar du bide ta zubi,
etxeetan ere baitezpadako
argiarekin ur garbi.
Horiek denak ez dire aski
bizi dadien Euskadi,
hainbat oraino beharko ditu
kanta bat eta kanta bi.

FINI

1

Ttiki ttikitik aitak eta amak
fraide ninduten asmatu
bai eta ere Salamankara
ixtudiante bidaldu ;
Salamankara nindoalarik
bidean nuen pentsatu
ixtudiante tunante baino
hobe nuela ezkondu.

2

Ostatu xume pollit batean
gosez gelditu bainintzen
neska xarmant bat ari zitzaidan
mahainean zerbitzatzan ;
begia kartsu, ezpaina lore,
enekin aise mintzatzan,
aingeru hori ordu berean
ene bihotzian sartu zen.

3

Hitz erdi batez maite nuela
erran nion beharrira,
bainan gaixoa, herabetua,
ihesi joan zen kanpora ;
Ez ahal nuzu, izar ederra,
kondenatzen ifernura,
ez da sekulan ene gogotik
histuko zure itxura.

4

Jainko maitiak egin banindu
zeruetako giltzari,
azken orenean jakingo nuke
atea nori ideki :
lehenik aitari, gero amari,
gero anai-arreberi,
azken orenean segetuan
ene maite pollitari.

FINI

Adiskide bat bazen
orotan bihotz bera,
poesiaren hegoek
sentimentuzko bertsoek
antzaldatzen zutena.

Plazetako kantari
bakardadez josia,
hitzen lihoa iruten
bere barnean irauten
oinazez ikasia.. ikasia.

Nun hago, zer larretan
Urepeleko artzaina,
mendi hegaletan gora
oroitzapen den gerora
ihesetan joan hintzana.

Hesia urraturik
libratu huen kanta,
lotura guztietatik
gorputzaren mugetatik
aske senditu nahirik.

Azken hatsa huela
bertsorik sakonena,
inoiz esan ezin diren
estalitako egien
oihurik bortitzena.. bortitzena.

Nun hago, zer larretan
Urepeleko artzaina,
mendi hegaletan gora
oroitzapen den gerora
ihesetan joan hintzana.

FINI

XORIERI MINTZO ZEN

**1 Xorieri mintzo zen,
mintzo zen errekarri,
oihaneko zuhaitzeri ta
zeruko izarrerri,
mintzo zen haizeari,
xoro batentzat zaukaten.
Xorieri mintzo zen,
xoro batentzat zaukaten.**

2

Ez zakien irakurtzen
gizonen liburutan,
bainan ongi bazakien
zeruko seinaletan
zeruko seinaletan
ta jendeen bihotzetan.

Xorieri mintzo zen,
mintzo zen errekarri,
oihaneko zuhaitzeri ta
zeruko izarrerri,
mintzo zen haizeari,
xoro batentzat zaukaten.
Xorieri mintzo zen,
xoro batentzat zaukaten.

3

Haurrek zuten harriakutzen,
zahar gaztek trufatzen,
etxekoek berek ongi
laneko baliatzen,
laneko baliatzen
eta gosez pagatzen.

Xorieri mintzo zen,
mintzo zen errekarri,
oihaneko zuhaitzeri ta
zeruko izarrerri,
mintzo zen haizeari,
xoro batentzat zaukaten.
Xorieri mintzo zen,
xoro batentzat zaukaten.

4

Hil da xorua bakarrik,
bakarrik da ehortzi.

Ez zen han kristau bat ere
salbu lau hilketari,
salbu lau hilketari
ta apeza kantari.

Xorieri mintzo zen,
mintzo zen errekarri,
oihaneko zuhaitzeri ta
zeruko izarrerri,
mintzo zen haizeari,
xoro batentzat zaukaten.
Xorieri mintzo zen,
xoro batentzat zaukaten.

5

Hil hobian ezartzean
haizea zen gelditu,
xoriak ziren ixildu,
zerua zen goibeldu,
zerua zen goibeldu
ta jendea oroitu.

Xorieri mintzo zen,
mintzo zen errekarri,
oihaneko zuhaitzeri ta
zeruko izarrerri,
mintzo zen haizeari,
xoro batentzat zaukaten.
Xorieri mintzo zen,
xoro batentzat zaukaten.

FINI

Zazpiak oihak batetik

Mundu guztiak aditutzen du
euskaldunaren negarra
alde batera nahiago nuke ez banintz
hemengotarra.

Enpeinatzea ez bada libre,
alferrik dugu indarra,
hau da txoriak gari tartean
goseak egon beharra.

2

Antzerki hontan lau pertsonaia
ta jokalaria bakarria
arbolak berak erakusten du
hostoa eta adarra.

Enpeinatzea ez bada libre
alferrik dugu indarra,
hau da txoriak gari tartean
goseak egon beharra.

3

Sutan pizturik darrai oraindik
sugai, berriz, lehengo gerra,
oharkabeen ez zen mintzatu

Txirrita poeta zaharra.

Enpeinatzea ez bada libre
alferrik dugu indarra,
hau da txoriak gari tartean
goseak egon beharra.

4

Zazpi ahizparen gai den oihala
ebakirikan erditik,
alde batera hiru soineko,
utzirikan lau bestetik.
Guraiziakin bereizi arren
bakoitza bere aldetik,
ezagutzen da jantzi direla
zazpiak oihal batetik.

5

Oihal bera da gure jantzia
sortu gintuzten unetik
ez du munduak kemenik sortu
kentzeko gure soinetik.
Guraiziakin bereizi arren
bakoitza bere aldetik,
ezagutzen da jantzi direla
zazpiak oihal batetik. FINI

